

Utbildning – viktig grund för bra kunskapsbaserat folkhälsoarbete

För snart ett årtionde sedan hade jag förmånen att vara temaredaktör för ett nummer av SMT om utbud och behov av samt visioner om utveckling av utbildning i folkhälsovetenskap på akademisk nivå. Under detta gångna decennium har Högskoleverket genomfört sin granskning av ämnet folkhälsovetenskap, något som inneburit att man vid olika institutioner med folkhälsovetenskaplig utbildning har analyserat och utvecklat sitt utbud av sådan utbildning.

Ett nära samarbete och erfarenhetsbyte mellan folkhälsoutbildningar vid olika akademiska lärosäten har stimulerats av det nationella nätverket ”Konsortiet för akademisk folkhälsoutbildning”, vilket i nuvarande form också har varit verksamt i ett drygt årtionde.

Det ligger helt rätt i tiden att nu redovisa erfarenheter och formulera mål för en framtida folkhälsoutbildning i harmoni med omvärldens nya behov av folkhälsoutbildade personer och det forsknings- och utvecklingsarbete som de kan bidra till.

I detta nya temanummer presenteras ett sedan länge efterfrågat ämne, nämligen definition av begreppet folkhälsovetenskap och basala innehåll i utbildning i folkhälsovetenskap. En arbetsgrupp tillsatt av Konsortiet med representanter för ett antal uni-

versitet och högskolor samt Statens Folkhälsoinstitut har enats om konsensus på detta område, något som redan har mött mycket positiva reaktioner både inom akademien och hos myndigheter och organisationer, som är verksamma med genomförande av folkhälsoinsatser på olika samhällsnivåer.

I flera artiklar beskrivs olika profiler och inriktningar av folkhälsoutbildningar i Sverige. Också utveckling av folkhälsoutbildning i Norden och i övriga Europa belyses i temanumret. En grundläggande fråga för dem som genomgår en folkhälsovetenskaplig utbildning är naturligtvis möjligheter till en bra anställning och att de kunskaper och färdigheter, vilka utbildningen leder fram till, på ett så bra sätt som möjligt överensstämmer med behov och efterfrågan från det omgivande samhället. Ett par s.k. alumni-studier om studenternas egna erfarenheter presenteras också.

I temanumrets artiklar belyses inte bara grund- och avancerad folkhälsoutbildning – dvs. utbildningar ledande till kandidat- respektive magisterexamen i folkhälsovetenskap – utan också tvåårig masterutbildning och forskarutbildning i ämnet.

tema

Jag hoppas och tror att ett nytt temanummer om utbildning i folkhälsovetenskap på akademisk nivå kan vara av intresse inte bara för dem som planerar och genomföra sådana utbildningar utan också för studenter som funderar på att påbörja eller redan genomgår sådan utbildning. Förhoppningsvis kan flera av artiklarna i temanumret också vara av intresse för presumtiva arbetsgivare till folkhälsostudenter. Det är min övertygelse att också nyckelpersoner vid myndigheter och organisationer med verksamhet med folkhälsofrågor på global, nationell, regional och lokal nivå – liksom inom det privata näringslivet – skall finna intressanta artiklar i temanumret.

Bengt Wramner
Temareдаktör

Bengt Wramner är universitetslektor i folkhälsovetenskap vid Mälardalens högskola. Han har arbetat som läkare inom primärvård och företagshälsovård, och han är sedan början av 1990-talet verksam med utveckling av folkhälsovetenskap och folkhälsoarbete på olika nivåer. Han har varit ordförande i Konsortiet för akademisk folkhälsoutbildning sedan dess tillkomst 1998. Han har också under ett flertal år varit knuten till WHO:s Programme on Substance Abuse.